

मार्कण्डेय उवाच ।

इत्युक्त्वा प्रददौ दत्तो देहखेदजलोद्भवम् ।
कन्दर्पाधायतः कृत्वा नाम कृत्वा रतीति

ताम् ॥

तां वीक्ष्य महानो रामां रत्नाख्यां सुमनोहराम् ।
आत्माशुगेन विद्वोऽसौ सुमोह रतिरञ्जितः ॥

इति कालिकापुराणे ३ अध्यायः ॥

अनुरागः । (यथा, भागवते । १ । २ । ८ ।
“नोत्पादयेद् यदि रतिं अम एव हि केव-
लम् ॥”)

रतम् । (यथा, दृष्टसंहितायाम् । ७४ । १८ ।

“कामिनीं प्रथमयौवनान्वितां

मन्दवलगुन्दुपीडितस्वनाम् ।

उत्सर्गोऽसमवलम्ब्य या रतिः

सा न धाढ्यभवनेऽस्ति मे मतिः ॥”)

गुह्यम् । इति मेदिनी । ते । ४६ । (अश्वरो-
विषयः । यथा, महाभारते । १३ । १६ । ४५ ।

“विद्युता प्रशमी दान्ता विद्योता रतिरेव च ।

एतावान्याश्च वे वज्रः प्रवृत्ताश्चरसः शुभाः ॥”

प्रीतिः । यथा, रामायणे । १ । १८ । २४ ।

“तेषां केतुरिव ज्येष्ठो रामो रतिकरः पितुः ॥”

‘रतिः प्रीतिः ।’ इति तट्टीकायां रामाशुजः ॥

रतिवत्त्वा यथा,—

“न भवन्ति यदा नार्यस्तुष्टा वाद्यरते मताः ।

नानाविधैस्तथा नम्ये रत्नयाः कामिभिः स्त्रियः ॥

पद्मासनो नागपाशो जतावेष्टोऽङ्गसंपुटम् ।

कुलिशं सुन्दरञ्चैव तथा केशर एव च ॥

हिलोको नरसिंहोऽपि विपरीतस्तथापरः ।

चुम्बो वे धेनुकश्चैवसुतकण्ठस्तु ततः परम् ।

सिंहासनो रतिनागो विद्याधरस्तु षोडशः ॥”

इति रतिमञ्जरी ॥

एतेषां लक्षणानि तत्तच्छब्दे ऋष्यानि ।

रतिकुहरं, क्ली, (रत्नाः कुहरम् ।) योनिः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ।

रतिक्रियाः, क्ली, (रत्नाः क्रियाः ।) मेघुनम् ।

तत्पर्यायः । संवेशनम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथा, कामन्दकीये नीतिसारे । २ । २५ ।

“अपिहोत्रोपचरणं जीवनञ्च कर्कशैभिः ।

धर्म्मोऽयं यद्विद्यां काले पञ्चवर्ष्णं रतिक्रिया ॥”)

रतियष्टं, क्ली, (रत्नाः यष्टम् ।) योनिः । इति

त्रिकाण्डशेषः । रमणमन्दिरम् ॥ (यथा, दृष्ट-
संहितायाम् । ५३ । १६ ।“पञ्चाशमिणाममितं धान्यायुधवद्विरतिरुहा-
याश्च ।

नेच्छन्ति प्राक्कारा हस्तशतादुच्छ्रितं परतः ॥”)

रतिनागः, पुं, षोडशरतिवन्धान्तर्गतपञ्चदशवन्धः ।

तस्य लक्षणं यथा,—

“पीडयेद्भूयुष्मेन कासुकं कामिनी यदि ।

रतिनागः समाख्यातः कामिनीनां मनोरमः ॥

इति रतिमञ्जरी ॥

रतिपतिः, पुं, (रत्नाः पतिः ।) कामदेवः । इत्य-

मरः । (यथा, महाभागपतिकोचे । १० ।

रत्नः, चि, (रम् + “जमन्तात् ङः ।” उणा०

१ । ११३ । इति ङः ।) अर्द्धचम्पाविच्छिन्नाव-

यवः । धूर्मः । इति संक्षिप्तसारोणादिरिति ॥

रत्नकः, पुं, (रत्न इवेति । रत्न + कन् ।) अफल-

वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

रत्ना, क्ली, (रमणीयेति । रम् + “जमन्तात्

ङः ।” उणा० १५११३ । इति ङः । टाप् ।)

मृषिकपक्षी । इत्यमरः । २ । ४ । ८८ । (यथा,

रत्नाशोधितगन्धश्च तेनैव कण्ठलीकृतम् ॥”

इति वेदाकरसेनसारसंयज्ञे दृष्टलोभनाथरसे ॥

विधवा । रौद्र इति भाषा । यथा । तिष्ठते

रत्ना विक्रमैस्तैः स्वहृदयं अनक्तौत्वर्थः ।

इति संक्षिप्तसारे तिङन्तपादः ॥

रत्नाश्रमी [नृ] पुं, (रत्नो विफल आश्रमः

सोऽप्यस्य । रत्नाश्रम + इति ।) अष्टचत्वारिं-

शद्वत्सरोपरिभाष्याविहीनः । यथा, भवि-

ष्यपूराणम् ।

“चत्वारिंशद्वत्सराणां साधनानां परे यदि ।

स्त्रिया विद्युन्यते कश्चित् स तु रत्नाश्रमी मतः ॥”

इत्युक्ताहृतम् ॥

रतं, क्ली, (रमणमिति । रम् + भावे क्तः ।)

मेघुनम् । इत्यमरः । २ । ७ । ५७ । (यथा,

आर्यासप्तशतम् । ५४६ ।

“विपरीतमपि रतं ते सौतो नद्या इवाङ्गुल-

मिदम् ।

तटतस्मिन्मम मम हृदयं सङ्गममपि वेगतो

हरति ॥”

तत्तु द्विविधम् । यथा, कामशास्त्रम् ।

“वाङ्माभ्यन्तरश्चेति द्विविधं रतमुच्यते ।

तत्राद्यं युग्मनाञ्चैव न खदन्त यतादिकम् ॥

द्वितीयं सुरतं साध्यान्नाकारेण कल्पितम् ॥”

गुह्यम् । इति मेदिनी । ते, ४६ । अनुरक्तं, चि ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ३ । ५०५ ।

नियुक्तः । यथा, मनुः । २ । २३५ ।

“यावत्तपस्ते जीवेषु ज्ञातवान् स समाचरेत् ।

तेजैव निजं शुश्रूषां कुर्यात् प्रियद्विते रतः ॥”

रतकीर्णः, पुं, (रते मेघुने कीर्णति परस्परं संवधा-

तीति । कीर्ण + क्तः ।) कुक्कुरः । इति हेम-

चन्द्रः । ४ । ३४६ । (रतस्य कीर्णः ।) सुरत-

कण्ठकश्च ॥

रतकूजितं, क्ली, (रतस्य कूजितम् ।) मेघुन-

कालीनवाक् । तत्पर्यायः । मञ्जितम् २ । इति

हेमचन्द्रः ॥

रतगुरुः, पुं, (रतस्य रते वा गुरुः ।) पतिः ।

इति त्रिकाण्डशेषः । ६ । ४४ ॥

रतज्वरः, पुं, (रतेन ज्वरोऽस्य ।) काकः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रतताली, [नृ] पुं, (रते तलति प्रतिष्ठां जभवते

इति । तल + णिनि ।) विद्गः । इति शब्द-

माला ॥

रतताली, क्ली, (रते तालः प्रतिष्ठास्याः । डीप् ।)

कुङ्कुमम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रतनारीचः, पुं, (रते नार्यां चिनोतीति ।

चि + ङः ।) नारीणां शीलारः । कुक्कुरः ।

स्मरः । इति मेदिनी । चे, २१ । विद्गः ।

इति शब्दमाला ॥

रतनिधिः, पुं, (रतमेव निधिवत् गोप्यं यस्य ।)

खड्गः । इति शब्दरत्नावली ॥

रतद्विक्रं, क्ली, (रतस्य ऋद्विरच । शेषादिभाषेति

कप ।) दिवसः । सुखज्ञानम् । अष्टमङ्गलम् ।

इति मेदिनी । के, २१० ॥

रतव्रजः, पुं, (रतेन व्रजोऽस्य । रतं व्रज इव कष्ट-

दायकं यस्येति वा ।) कुक्कुरः । इति हेम-

चन्द्रः । ४ । ३४६ ॥

रतशायी, [नृ] पुं (रतेन शयति तनूकरोत्वात्मान-

मिति । शो + णिनि ।) कुक्कुरः । इति हेम-

चन्द्रः । ४ । ३५६ ॥

रतद्विक्रकं, पुं, (रते रतार्थं वा द्विक्रते इति ।

द्विक्र + क्तुन् ।) क्लीचौरः । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ लम्पटः । लोचा इति भाषा । तत्तु-

पर्यायः । विद्गः २ अलीकः ३ पल्लवः ४

द्रावकः ५ सृजङ्गः ६ युक्कः ७ लङ्गः ८

भृङ्गः ९ नारीतरङ्गकः १० खल्लिकः ११

रतनारीचः १२ वन्धकः १३ रतताली १४

कटारः १५ कामी १६ खेटो १७ नागरः १८

दासीप्रियः १९ कुक्कुरोदः २० । इति शब्द-

माला ॥

रतान्द्रकः, पुं, (रतार्थमन्द्रक इव ।) कुक्कुरः ।

इति हेमचन्द्रः । ४ । ३४६ ॥

रतान्दी, क्ली, (रते अन्दीव ।) कुक्कुरः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

रतामर्हः, पुं, (रते रतकावे आमर्होऽस्य ।)

कुक्कुरः । इति शब्दमाला ॥

रतायनी, क्ली, (रतमेवायनं जीवनगतियस्याः ।)

वैष्णवा । इति शब्दमाला ॥

रतायिनी, क्ली, (रतमर्चयत इति । अर्च + णिनि ।

डीप् ।) मेघुनाभिनायिकी । इति हलायुधः ॥

रतिः, क्ली, (रत्यतेऽनया इति । रम् + क्तिन् ।)

कामदेवपत्नी । (अस्याः नामनिरुक्तिर्यथा,

ब्रह्मवैवर्ते प्रवृत्तिखण्डे । ४ । ६ ।

“मनो मध्याति सर्वेषां पञ्चबाणेन कामिनीम् ।

तन्नाम मन्त्रयस्तेन प्रवदन्ति मनोविषयः ॥

तस्य पुंसो वामपार्श्वार्त्तं कामस्य कामिनी वरा ।

बभूवातीव कलिता सर्वेषां मोहकारिणी ॥

रतिर्वभूव सर्वेषां तां दृष्ट्वा सखितां सतीम् ।

रतीति तेन तन्नाम प्रवदन्ति मनोविषयः ॥”)

तस्य उत्पत्तिः नामकारणं कामपत्नीत्वञ्च यथा,

इह उवाच ।

“महेहजेयं कन्दर्पं मृगपुण्यशालिनी ।

एनां यस्मिन् भाष्यार्थं भवतः सङ्गो गुणे ॥

यथा तव महातीकाः सर्वदा सङ्घारिणी ।

भविष्यति यथाकामं धर्म्मतो वशवर्तिनी ॥